

Indenrigsministeriet. København, den 26. Marts 1940.

2. Kt. J. Nr. 1939-7001.

Ved § 5 i Lov Nr. 91 af 29. Marts 1924 om Indkvartering er det fastsat, at der for Benyttelsen af de af Kommunerne til de under ordinær Indkvartering garnisonerende militære Styrker afgivne Kvarterer, der er indrettet i Overensstemmelse med Lovens § 4 i særlige Bygninger, af Staten skal ydes vedkommende Kommune en aarlig Godtgørelse svarende til $5\frac{1}{2}$ pCt. af Bygningens Opførelsessum og 3 pCt. af Grundens Værdi ved Bygningens Opførelse. Tilsvarende Regler gælder ifølge Lovens §§ 9a, 10 og 11 for Lokalteter, der af Kommunerne afgives til Anvendelse til Staldrum, Vagt- og Arrestlokaler, Værksteder, Magasiner m. m. samt Sygestuer eller Sygehuse, dog at Godtgørelsen for Afbenyttelse af Staldrum andrager 5 pCt. af Bygningens Opførelsessum og for Afbenyttelse af de øvrige Lokalteter $6\frac{1}{2}$ pCt. af Bygningens Opførelsessum og 4 pCt. af Grundens Værdi.

Ved Ansættelsen af de paagældende Bygningers Opførelsessum, der i Henhold til Indkvarteringslovens § 13 foretages af Indenrigsministeriet og vedkommende Kommune i Forening, har man hidtil set bort fra Kommunernes Udgifter til Forrentning af Byggeomkostninger under Opførelsen af de omhandlede Bygninger, idet Indkvarteringsloven efter Indenrigsministeriets Formening alene afgiver Hjemmel til under Bygningernes Opførelsessum at medregne Udgifter svarende til de Værdier, der faktisk af Kommunerne stilles til Raadighed i Form af Kasernebygninger m. m., men ikke til at medtage de Udgifter, Kommunerne maatte have haft til Fremskaffelse af Midler til Kasernebyggeriet, enten i Form af Byggelaansrenter eller i Form af Rentetab ved Anvendelse af egne Midler.

Fra kommunal Side har man imidlertid gentagne Gange rejst Spørgsmaal om Godtgørelse ogsaa for disse Udgifter. I Forbindelse med de som Følge af Lov Nr. 112 af 7. Maj 1937 om Hærens Ordning iværksatte Udvidelses- og Moderniseringsarbejder ved Kaserneetablissementerne er der gennem Den danske Købstadforening nu paa ny over for Indenrigsministeriet fremsat Anmodning om saadan Godtgørelse under Henvisning til, at Forrentning af Byggeomkostningerne i Byggeperioden for Kommunerne udgør en normal og ganske uundgaaelig Udgift, der ikke er væsensforskellig fra de øvrige til de paagældende Byggearbejder medgaaende Udgifter til Materialer, Arbejds løn m. m., samt til, at man inden for det private Byggeri ogsaa medregner saadanne Udgifter til Bygningernes Opførelsessum.

Indenrigsministeriet maa for sit Vedkommende finde det rimeligt, at der ydes Kommunerne en passende Godtgørelse for de nævnte Udgifter, men har anset det for nødvendigt ved Tekstanmærkning paa Finansloven at tilvejebringe en udtrykkelig Hjemmel til en Forrentning af disse Udgifter i Overensstemmelse med Indkvarteringslovens Regler.

Under de mellem Indenrigsministeriet og Repræsentanter for Købstadforeningen om Spørgsmaalet førte Forhandlinger er der under Forudsætning af, at den fornødne Hjemmel til Ydelse af saadan Godtgørelse tilvejebringes, opnaaet Enighed om som Grundlag for Godtgørelsens Beregning at medregne til Bygningernes Opførelsessum et Beløb svarende til $3\frac{1}{2}$ pCt. af Byggeomkostningerne. Da den omhandlede Ordning formentlig bør have Virkning ogsaa for de ved Hæreløven af 1937 nødvendiggjorte Udvidelses- og Moderniseringsarbejder, der allerede maatte være paabegyndt eller fuldført, maa man finde det rettest, at der under Forudsætning af Ordningens Gennemførelse tillægges Indenrigsministeriet Bemyndigelse til ved Opførelsessummens Fastsættelse at tage de omhandlede Udgifter i Betragtning ved saadanne Bygningsarbejder, der er paabegyndt efter 1. April 1937.

Efter en skønsmæssig Beregning vil den foreslaede Ordning, for saa vidt angaar de under Udførelse værende Moderniserings- og Nybygningsarbejder, medføre en Merudgift for Staten paa ca. 30 000 Kr. aarlig fra Arbejdernes Fuldførelse at regne.

Under Henvisning hertil skal jeg, saafremt det ærede Finansudvalg kan tiltræde foranstaaende, anmode Udvalget om paa mine Vegne ved 3die Behand-